Княгинята

Царице, искамъ ~~въ манастиръ~~ ~~да се постриж~~ да ида...

Федоръ

Да, ~~постриж~~ въ манастиръ ~~се~~! ~~Въ~~ Манастиръ иди!
Отъ тоя свѣтъ, де нѣма правда — бѣгай! —
Отъ него самъ бихъ искалъ да се махна...
Какъ страшно ми е да гривѣя туръ!..
Спаси ме ти, Ирина!

/Болярките изпращатъ княгинята./

Ирина

Слънце мое,
отъ Бога утѣшение да молимъ
съ молитви ний!

Федоръ

Съ молитви? Да, Ирина!
Ще ида въ манастиръ и ще се моля...
Монахъ ще стана тамъ...

Ирина

Не трѣба, Федоръ!
Не нѣма на кого да предадемъ
наследствения си вѣнецъ.

Федоръ

Да, да!
Последенъ самъ отъ моя родъ — последенъ!
Какво да правя азъ, Ирина?

Ирина

Федоръ,
за тебе изборъ нѣма. Само той —
единъ борецъ държавата би могълъ
да управлява! Нему, заканредъ,
на него само остави, и тежесть,
и отговорность на управата!

Федоръ

Така, Ирина! — Азъ не ще се мѣся
въ нищо!